

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Aleny Pavlíčkové ve věci

žalobkyně: **T. B.**
státní příslušnost Mongolsko
bytem B. 878/5, P. 9
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Zbyňkem Kiesewetterem
se sídlem Nad Šárkou 766/58, Praha 6

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2016, č. j. MV-138974-6/SO-2015

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 14. 8. 2015, č.j. OAM-19682-8/DP-2015 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“). Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo zastaveno řízení o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia, a to podle § 169 odst. 8 písm. d) ve spojení s § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z. p. c.“), v rozhodném znění, neboť žádost podala v době, kdy k tomu nebyla oprávněna.
2. V žalobě uvedla, že žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav. Správní orgán I. stupně rozhodl pouze na základě formalistických důvodů a neumožnil provedení jiných navrhaných a předložených důkazů, zejména potvrzení o studiu žalobkyně v oboru hboj. Rovněž namítla, že žalovaný postupoval v rozporu s pravidly pro hodnocení důkazů, důkazy nehodnotil v jejich vzájemné souvislosti a nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Žalobkyně po celou dobu svého pobytu řádně plnila všechny podmínky z. p. c., pobývala na stejné adrese. V České republice žije s matkou, která má povolený trvalý pobyt, přičemž v Mongolsku nemá žádné příbuzné a ani tam nemá kde bydlet. Taktéž řádně doložila potvrzení o studiu jak na konzervatoři, tak i nyní na vysoké škole. Dle § 47 odst. 1 z. p. c. měla žalobkyně podat svou žádost nejpozději čtrnáct dnů před skončením povolení k dlouhodobému pobytu, což sice neučinila, podala ji však v době, kdy měla oprávnění k dlouhodobému pobytu. Má tedy za to, že splnila podmínku podle § 47 odst. 2 z. p. c., kde je uvedeno, že novou žádost o povolení dlouhodobého pobytu za jiným účelem je cizinec povinen podat nejpozději před uplynutím platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný navrhnul zamítnutí žaloby. Plně odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a podotknul, že žalobní námitky jsou téměř shodné s námitkami uvedenými v odvolání. Napadené rozhodnutí bylo náležitě odůvodněno, je z něj zřejmé z jakých podkladů žalovaný vycházel, jakými úvahami se při aplikaci zákona řídil, k jakým závěrům došel a rovněž se řádně vypořádal se všemi námitkami uvedenými v odvolání. V daném případě nebylo třeba vyzývat žalobkyni k jakémukoli doplnění žádosti, neboť zde je podstatou skutečnost, že žalobkyně podala žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu nebyla oprávněna. Doložené doklady by tak v dané věci byly irelevantní. Dále konstatoval, že usnesení o zastavení řízení je rozhodnutím procesní povahy, správní orgány proto nebyly povinny zkoumat přiměřenost dopadu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Rovněž mu není známo, že by žalobkyni s Českou republikou pojily rodinné vazby, neboť žalovaný z informačního systému zjistil, že žádní přírodní příbuzní žalobkyně nemají v současné době v České republice povolení k pobytu. Napadené rozhodnutí proto nelze považovat za nepřiměřené.

Jednání před soudem

4. Při jednání dne 9. 12. 2019 žalobkyně setrvala na žalobě a odkázala na ni. Dále zdůraznila, že přílohy její žádosti byly zaslány včas, opožděná byla toliko žádost samotná, a konečně upozornila na změnu z. p. c, kdy pozdější úprava je k žalobkyni vstřícnější. Žalovaný setrval na návrhu na zamítnutí žaloby a plně odkázal na své vyjádření.

Posouzení žalobních bodů

5. Soud v mezích žalobních bodů přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

6. Podle § 47 odst. 1 a 2 z. p. c., ve znění do 17. 12. 2015, *žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je cizinec povinen podat nejdříve 90 a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů. V případě, že podání žádosti ve lhůtě podle předchozí věty zabrání důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po zániku těchto důvodů; vízum se do doby zániku tohoto oprávnění považuje za platné.*

Pokud doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů uplyne před rozhodnutím žádosti o povolení dlouhodobého pobytu, ačkoliv žádost byla podána ve lhůtě podle odstavce 1, považuje se vízum za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti.

7. Podle § 169 odst. 8 písm. d) z. p. c., ve znění do 17. 12. 2015, *usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn.*

8. Soud je ve shodě s žalovaným přesvědčen, že napadené rozhodnutí je rozhodnutím procesním (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 8. 2015, č. j. 11 A 64/2013-50). Na rozdíl od meritorního rozhodnutí je přezkoumáváno pouze splnění formálních podmínek - konkrétně dodržení lhůty pro podání žádosti - pro vydání takového rozhodnutí, tudíž případné posuzování dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně není na místě (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 5. 2014, č. j. 57 A 41/2013-53). Nebylo proto nutné provádět důkaz potvrzením o studiu žalobkyně v oboru hboj. Tvrzené včasné zaslání příloh žádosti jednak není rozhodné, jednak se soud pozastavuje nad tím, že by žadatelka nejprve včas posílala správnímu orgánu přílohy své žádosti a následně by mu opožděně zaslala žádost samotnou. Nadto tato skutečnost ze správního spisu nevyplývá a žalobkyně na ni upozornila až při jednání před soudem.

9. Nutno dodat, že pokud žalobkyně uvádí, že v České republice žije se svou matkou, která zde má povolený trvalý pobyt, tak žalovaný naopak ve svém informačním systému žádného přímého příbuzného žalobkyně s povoleným pobytem neviduje. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí pozastavil i nad skutečností, že žalobkyně nejprve v žádosti tvrdila, že se po studiu hodlá vrátit do Mongolska, následně ovšem v odvolání tvrdila, že ve své vlasti nemá žádné vazby a návrat by pro ni měl fatální důsledky, což je i z pohledu soudu nevěrohodné pro svou rozpornost.

10. Žalobkyně se dále mýlí, pokud se domnívá, že byla osobou oprávněnou k podání předmětné žádosti, jelikož novou žádost o povolení dlouhodobého pobytu za jiným účelem je cizinec povinen (a oprávněn) podat nejpozději před uplynutím platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. V žalobě cituje znění § 47 odst. 2 z. p. c. účinné v době od 18. 12. 2015, přičemž řízení bylo zahájeno podáním žádosti dne 30. 6. 2015. Přitom podle přechodného ustanovení čl. IV odst. 1 zákona č. 314/2015 Sb., novelizujícího z. p. c. od 18. 12. 2015, *řízení podle zákona č. 326/1999 Sb., zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené, se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují*

podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Tuto pozdější, k žalobkyni vstřícnější úpravu proto nelze aplikovat. Nadto se účel jejího pobytu nezměnil, stále je jím studium, byť na jiné škole.

11. Závěrem lze dodat, že pro zmírnění následků nedodržení lhůty je zde možnost, aby žadatel prokázal, že mu v dodržení lhůty zabránily důvody na jeho vůli nezávislé. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, žalobkyně pozdní podání žádosti odůvodnila tím, že nevěděla, že má žádost podat. Žalovaný to za překážku nezávislou na vůli žalobkyně nepovažoval, lhůta tudíž nebyla zachována. S ohledem na to, že žalobkyně v žalobě nijak nenamítala tuto skutečnost, soud se jí nezabýval.

Závěr

12. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. Protože žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. prosince 2019

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu